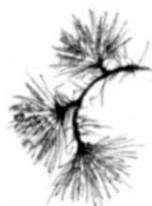

TÖRVÉNY A NÉP ÁLTAL VÁLASZTOTT KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tudtam, hogy Anasztázia nagypapája nem csupán különleges pszichoanalitikai képességekkel rendelkezik, hanem a különböző államok szociális szerkezetéről szóló konkrét információkkal is. De vajon mennyire konkrétan ismerheti az állami intézményeket? Hiszen a tajgában él s itt se rádió, se telefon, se televízió. Akkor viszont honnan kapja hozzá az információt, teszem azt hazánk államhatalmi szerveiről? Sehonnan. Ennélfogva, konkrét információval ő nem bír. Ennek ellenére mégis megkérdeztem:

- Tudja, hogy hazánkban, Oroszországban, van egy olyan szerv, amelyet Állami Dumának neveznek?

- Tudom - hangzott a válasz.

- Na, és azt is tudja, hogy kik és hogyan dolgoznak benne?

- Igen, tudom.

- Tud minden egyes képviselőről?

- Igen. Minden egyesről.

- Azt is tudja, milyen törvényeket hoznak?

- Nem csak azt, hogy milyeneket hoznak most, hanem azt is, hogy milyeneket hoznak majd egyszer valamikor - még azt is jóval előre tudom. De hát, ugyan miért csodálkozol ezen ismét, Vlagyimir? Egy pap számára ez szimpla, egyszerű kis feladat, még csak nem is érdekes.

- Hát, azért csodálkozom, mert nem értem, hogyan ismerhet nem csak minden egyes képviselőt, de honnan

tudja azt is, milyen törvényeket fog a jövőben hozni az Állami Duma. Ebben valamilyen megfoghatatlan misztikum van.

- Nincs itt egyáltalán semmilyen misztikum, még a feladat is közepszerű, sőt primitív.

- Meg tudja nekem ezt a képességet magyarázni? Hát, tudja, az ilyen mértékű informáltságot.

- Persze, hogy meg tudom. Minden olyan egyszerű. Nézd!

A fáraóknak még ötezer évvel ezelőtt tanácsa volt. A Római Birodalomnak szenátusa. A bojári дума a cár mellett működött. Mi többet lehetne erről még mondani? A nevek különböznek, de a lényeg mindig egy és ugyanaz. Hiszen a törvény nem megnevezésétől függ majd, hanem attól, hogy a képviselő milyen hatásoknak van kitéve. Milyen létkörülmények közé lett bebörtönözve, és milyen jövőre van ítélve. De különben is, számukra minden feltétel már régen be van programozva. Ha ismered a programot, könnyűszerrel meg tudod mondani a jövőt is: mit és hogyan tudnak majd megoldani.

- Milyen kapcsolat van a törvény és a képviselői lét között? Hogyan kapcsolódik az a globálisabb programhoz? Sőt, hogy tudhat maga egyáltalán a mai képviselő életkörülményeiről?

- De, igen, tudhatok! Nagyon egyszerűen! Természetesen, nem arról akarok beszélni, hogyan alszik, mit eszik, és mit hord, hogyan öltözködik ez vagy az a képviselő. Nincs nekem erre szükségem, de ez nem is érdekes. Elmondom azt, ami fontos.

Meg vagyok róla győződve, hogy a képviselői székbe - most is, úgy, mint korábban - olyan emberek jutnak, akiknek számtalan intrikát kell legyőzniük. Ez az első fontos pont. Amikor azonban a hataloméért indulnak harcba, függőségbe kerülnek olyanoktól, akik kezében az anyagi hatalom összpontosul. De, még ha ki is állnak

minden megpróbáltatást, akkor is vasgyűrűben vannak. A program igyekszik elválni őket a számukra fontos információktól és bizony ez sikerül is neki.

Mit kap a képviselő? Gondolom, sőt meg vagyok róla győződve, hogy úgy, mint korábban, önálló irodahelyiséget, új lakást, manapság, minden bizonnyal még gépkocsit is. Ráadásul két-három asszisztenst, de olyan is akad, aki még többet.

- Igen, így van valahogy. Na de, mindez egy olyan programnak felelne meg, amelyet már évezredekkel ezelőtt kidolgoztak volna?

- Természetesen, olyannak. De várj, hadd folytassam! Figyelj, ellenőrizd, hogy nem tévedek-e a jelenkorral kapcsolatban! Továbbá, még azt is gondolom, hogy úgy, mint az emberek többségének, a képviselőnek is dolgoznia kell. Ülésekre járnia, törvényeket hoznia.

- Igen, így van.

- Nekik is egy bizonyos határidő van szabva - négy vagy öt év...

- Most négy.

- Jó, legyen négy. Mihelyst letelik a kiszabott idő, ismét megválasztatja magát. De még az új választásokig fennmaradó időben is azokra gondol.

- Igen, arra.

-Állj! Álljunk csak itt meg egy pillanatra! Honnan tudod te mindezt? Hiszen csodálkoztál, amikor mondtam neked, hogy tudom, milyen törvényeket hoznak majd egykor. S lám, most te magad is azt bizonyítod, hogy tudsz arról, hogy a képviselők a jövőjükre gondolnak. Mi az, látnokká lettél egyszerre? Vagy bölcs prófétává?

- Ugyan, dehogy, senkivé sem lettem. De hát ezt még a tökfilkó is tudja: ha közelegnek a választások, mindenki, aki azt akarja, hogy megválasszák, a választásokra fog gondolni és az ennek megfelelő lépéseket fogja tenni.

- Azért ne siess annyira! Figyeld csak meg, mit mondtál

te magad! „A választásokra fog gondolni!”

- Igen, azt.

- De hát a képviselőnek az új törvényekre kell gondolnia!

- Persze, gondol ugyanakkor a törvényekre is.

- Mikor? A nap mely szakában? Hidd el nekem, a gondolkodásra a program általában nem ad nekik időt! A nép több évszázada már - te is tudod jól - előbb képviselőket választ, majd aztán bölcs törvényeket vár el tőlük. De a nép nem érti, hogy a program, ami korábban létrejött, nem engedi meg a képviselőknek, hogy gondolkodjanak.

Majd gondolkodj el ezen egyszer!

Később nem egyszer elgondolkodtam e probléma fölött. S az általánosan elfogadott törvények a képviselők megválasztásáról és kötelességeiről valóban értelmetlennek tűntek.

Próbáljuk meg közösen elemezni a kialakult gyakorlatot! Adott egy aránylag okos ember. Sőt, még egy picit okosabb is, mint a többi, a Dumába akar bejutni, képviselőnek. Hogy kivegye részét az okos, a jó élet elősegítését hivatott törvények meghozatalában.

Amíg keresztüljut a választási kampány malomkerekén, van ki nagyobb, van ki kisebb mértékben tőkefüggővé válik. Ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy minden egyes jelöltnek a világ gazdag emberei közül valaki anyagi támogatást nyújt jövőbeni szívességeikért. Elég látni, milyen emelőkarokat lehet mozgatni a pénz segítségével. Ezt mutogatják a TV képernyőkön, erről olvashatunk a sajtóban, amikor az úgynevezett „szennyos technikákról” tudósítanak. De mi a helyzetet a megfigyelők pártatlan szemszögéből figyeljük. Az az ember azonban, aki részt vállal a választási kampányban, már nem pártatlan megfigyelő. Saját magán érzi a negatív reklám támadásait. Még ha ezt valaki nem